

Vor Tids Helte.

Tegning af Carl Jensen.

Asta Nielsen-Gad.

Tegnere er ofte nogle store Spøgefugle. Morges lagde Carl Jensen ovenstaaende Tegning paa mit Bord.

— Hvad er Deres Mening, Carl? spurgte jeg. Skal vi nu ogsaa have Damer i Serien Vor Tids Helte?

— Ja, hvorfor ikke? Naar Damerne er Helte!

— Er Asta Nielsen-Gad en Helt?

— Ja, det véd da Gud hun er! Nu er hun begyndt at optræde i Mandfolkeklæder

uden at tage i Betragtning, at hun derved afslører, hvor skrækkeligt hun er skabt. Er det maaske ikke en helttemodig Opoffrelse for Kunsten?

Disse rare Ordene, som Carl Jensen udtalte. Hvor virker de dog forlissende! Er det ikke netop det, vi allesammen har gaset og tænkt paa uden at turde sige det?

Hver anden Dag kan man i alle Landets Aviser og Ugeblade læse lange Artikler om Asta Nielsen-Gad. Der staar det samme

i dem alle. Det er den kendte Lårum-lårum, som vi snart kan udenad, om Kino-Kunstlens Duse, om hendes Verdensberømmelse og om hendes enorme Gage. Det er næsten til at blive vammel ved.

Vist er det sandt, at hun er begyndt, og at hun er talentfuld. Hun er knagende talentfuld. Men det er dog ikke til at holde ud at høre paa længere. Og navnlig er det ikke til at holde ud at skrive længere. Gud véd, hvor mange Gange jeg har skrevet om hendes mærkelige Karriere, om hendes beundringsværdige Flid og om hendes enestaaende Kunst! Nu vil jeg ikke længere. Nu vil jeg tage Bladet fra Munden og sige den Sandhed, som saa længe har trængt paa for at blive sagt.

Asta Nielsen-Gad er — som den plumpe og udannede Carl Jensen udtrykker sig — skrækkeligt skabt. Jeg vil ikke gentage Carl Jensens gadedrengeagtige og ubehøvlede Udtalelser, men i mit stille Sind giver jeg ham dog Ret. Asta Nielsen-Gad har virkelig nogle højst uheldige Former. Lang og opsliben er hun, bagtil flad som et Strygebræt. Hun er fiadbrystet og dertil kemisk bløttet for Læge. Hun svajer som et Siv for Vinden. Er det ikke tilstrækkeligt blot at nævne disse Fakta for at oprække Læsernes *dégoût* for et saadant Kvindemenneske? Utvivlsomt!

Men hvad gør Asta Nielsen-Gad? Hun optræder i Halvdelen af de Films, hvori hun medvirker, i stramt Trikot, og da hun ikke finder Trikot'en interessant længere, trækker hun i Mandfolkeklæder. Hun vil *partout* — som Franskmanden siger — demonstrere sin Radmagerhed. Er det da ikke paa Tide at henstille til hende paany at indhulle sin Benrad i kvindeligt Klædebon? Lad os gøre det, og lad os se, om det hjælper.

Nu er det sagt, og jeg véd intet mere ondt at sige den talentfulde *Kino-Duse*. Det skulde da være, at hun vedblivende er gift med Peter Urban. Dog! — der er visse Forhold her i Livet, hvor Ondskab er ilde anvendt, og hvor Medfølelse er bedre paa sin Plads.

Tommen.

10/2/1913

Asta Nielsen havde da sin
spillet 24 film.